

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**A R R E S T**

Nr. 194.578 van 23 juni 2009

G./A. 178.415/VI-18.149

In zake: **de naamloze vennootschap FLUXYS,**

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Jérôme SOHIER, advocaat,  
Emile De Motlaan 19  
1000 Brussel,

tegen:

**de Commissie voor de Regulering van de  
Elektriciteit en het Gas, afgekort als CREG,**

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Bob MARTENS en  
Mr. Wim VANDENBERGHE, advocaten,  
Louizalaan 106  
1050 Brussel.

Tussenkommende partij:

**de commanditaire vennootschap op aandelen  
DISTRIGAS & C/,**

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Patrick PEETERS  
en Mr. Thomas VERSTRAETEN, advocaten,  
Terhulpesteenweg 177/6  
1170 Brussel.

---

**DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,**

Gezien het op 10 november 2006 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap FLUXYS de nietigverklaring vordert van "de op 14 september 2006 door de CREG genomen beslissing "met betrekking tot de rol van de CVA DISTRIGAS & C/ in verband met de aardgasdoorvoer in België en de toegang tot de hub van Zeebrugge";

Gezien het op 2 juli 2007 ingediende verzoekschrift, waarbij de commanditaire vennootschap op aandelen DISTRIGAS & C/ vraagt om als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2007, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van tussenkomst;

Gezien het verslag van de heer DELVAX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2009, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 juni 2009;

Gehoord het verslag van de heer NIHOUL, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Isabelle de MARET, loco Mr. Jérôme SOHIER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. Wim VANDENBERGHE en Mr. Marie BOURGYS, advocaten, die voor de verwerende partij verschijnen, en van Mr. Patrick PEETERS, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DELVAX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat niets eraan in de weg staat dat de commanditaire vennootschap op aandelen DISTRIGAS & C/, die bij de bestreden beslissing rechtstreeks betrokken is, optreedt als tussenkomende partij;

Overwegende dat de volgende wetgeving van toepassing is:

1. Artikel 20/2 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door leidingen bepaalde, in de versie die op het onderhavige geval van toepassing was, het volgende:

" Onverminderd de andere door deze wet voorziene maatregelen, kan de Commissie elke in België gevestigde natuurlijke of rechtspersoon verplichten tot naleving van specifieke bepalingen van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan binnen de termijn bepaald door de Commissie. Indien deze persoon bij het verstrijken van de termijn in gebreke blijft, kan de Commissie, op voorwaarde dat de persoon werd gehoord of naar behoren werd opgeroepen, een administratieve geldboete opleggen. De geldboete mag, per kalenderdag, niet lager zijn dan vijftigduizend frank, noch hoger zijn dan vier miljoen frank, noch, in totaal, hoger zijn dan tachtig miljoen frank of 3 procent van de omzet die de betrokken persoon heeft gerealiseerd op de nationale aardgasmarkt tijdens het laatste afgesloten boekjaar, indien dit laatste bedrag hoger is. De geldboete wordt ten gunste van de Schatkist geïnd door de administratie van de Belasting over de toegevoegde waarde, der registratie en domeinen."

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de gasmarkt en het fiscaal statuut van de elektriciteitsproducenten, die deze bepaling heeft ingevoegd in de wet van 12 april 1965, blijkt dat de bedoeling van de wetgever erin bestond om naar analogie met wat was bepaald in het wetsontwerp betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt aan de CREG "de bevoegdheid (te verlenen) om administratieve boetes op te leggen na een aanmaning waaraan geen gevolg werd gegeven", zulks naar het voorbeeld van artikel 103 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen (Parl. St. Kamer GZ 1998/1999, nr. 2025/1, 20; Parl. St. Kamer GZ 1998/1999, nr. 1933/1, 28).

2. Op 27 juli 2005 wordt een wet bekrachtigd en uitgevaardigd tot organisatie van de mogelijkheden tot beroep tegen de beslissingen genomen door de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas, waarvan artikel 6 een als volgt geredigeerd hoofdstuk IVsepties invoegt in de wet van 12 april 1965:

" Hoofdstuk IVsepties - Rechtsmiddelen tegen de beslissingen genomen door de Commissie.

Afdeling 1. - Geschillen die ressorteren onder de bevoegdheid van het hof van beroep te Brussel.

Art. 15/20. § 1. Er kan een beroep worden ingediend bij het hof van beroep te Brussel zetelend zoals in kort geding, door elke persoon die een belang aantoont, tegen de hierna opgesomde beslissingen van de Commissie:

[...]

7/ de beslissingen genomen met toepassing van artikel 20/2 betreffende de administratieve boeten.

§ 2. De grond van de zaak wordt voorgelegd aan het hof van beroep van Brussel dat uitspraak doet met volle rechtsmacht.

Afdeling 2. - Geschillen die ressorteren onder de bevoegdheid van de Raad voor de Mededinging.

Art. 15/20bis. Er kan een beroep worden ingesteld bij de Raad voor de Mededinging door elke persoon die een belang aantoonst, tegen de beslissingen van de Commissie tot goedkeuring of weigering van:

1/ de beslissingen van de netbeheerder betreffende de toegang tot het vervoersnet, bedoeld in artikel 15/5, behalve in geval van contractuele rechten en verbintenissen;

2/ de allocatiemethode of methoden voor de hoeveelheid aardgas beschikbaar op de interconnectoren met de buitenlandse vervoersnetten."

Met toepassing van artikel 11 van deze wet heeft de Koning bij een besluit van 20 januari 2006 bepaald dat de bepalingen van de wet van 27 juli 2005 op 1 februari 2006 in werking treden.

3. Krachtens artikel 126 van de wet van 20 juli 2006 houdende diverse bepalingen is artikel 15/20, § 1, 7/, van de wet van 12 april 1965 gewijzigd en luidt het voortaan als volgt:

" Art. 15/20. § 1. Er kan een beroep worden ingediend bij het hof van beroep te Brussel zetelend zoals in kort geding, door elke persoon die een belang aantoonst, tegen de hierna opgesomde beslissingen van de Commissie:  
[...]  
7/ de beslissingen genomen met toepassing van artikel 20/2 om een administratieve boete op te leggen."

Bij gebrek aan een andersluidende bepaling is artikel 126 op 7 augustus 2006 in werking getreden.

Deze wijziging wordt als volgt gerechtvaardigd in de bespreking van de artikelen van het wetsontwerp:

" Krachtens artikel 15/20 van de gaswet kan bij het hof van beroep van Brussel beroep worden ingesteld tegen een aantal, in dit artikel opgesomde, beslissingen van de CREG.

Artikel 15/20, 7/, van de gaswet voorziet momenteel dat beroep kan worden ingesteld tegen de beslissingen genomen met toepassing van artikel 20/2 van dezelfde wet, dat betrekking heeft op de administratieve boeten. Zoals momenteel geformuleerd zou die bepaling kunnen betekenen dat het niet alleen gaat over de beslissingen van de CREG om een administratieve boete op te leggen maar ook over de beslissingen waardoor de CREG de overtreder belast zich te schikken naar een wettelijke of reglementaire bepaling (ingebrekestellingen), hetgeen mutatis mutandis strijdig zou zijn met de rechtspraak van de Raad van State die ervan uitgaat dat dergelijke soort

beslissing geen handeling is waartegen beroep mogelijk is. Bijgevolg wordt voorgesteld de draagwijdte van het beroep te beperken tot de beslissingen van de CREG om een administratieve boete op te leggen." (Parl. St. Kamer GZ 2005-2006, nr. 2518/1, 89-90);

Overwegende dat de verwerende partij op 14 september 2006 aan de verzoekende partij een brief heeft gezonden die de bestreden handeling vormt en die als volgt besloten wordt:

- " Op basis van de analyse die voorafgaat, is de CREG van oordeel dat geen enkel van de argumenten die de NV FLUXYS in haar brief van 31 augustus 2006 heeft aangevoerd de analyses en de conclusies die de CREG in haar brieven van 15 juni 2006 en 20 juli 2006 heeft medegedeeld op goede gronden kan weerleggen. Bijgevolg beslist de CREG hierbij haar conclusies te bevestigen inzake de rol van de CVA DISTRIGAS & C/ ten aanzien van haar contracten van 1 oktober 1998 en van 10 januari 2000, op de markt van de gasdoorvoer in België en op de markt van het gasvervoer van en naar de hub van Zeebrugge, evenals haar conclusies inzake het reglementaire kader dat van toepassing is op het gasvervoer van en naar de hub van Zeebrugge, alsook van haar conclusies inzake de contracten gesloten door de CVA DISTRIGAS & C/ en die de shippers toegang verlenen tot de hub van Zeebrugge.

Met toepassing van artikel 20/2 van de gaswet, maant de CREG de NV FLUXYS aan zich te conformeren aan artikelen 8, 8/1, 8/2, 8/3, 8/4 en 8/5, van dezelfde wet door uiterlijk tegen 31 december 2006 een einde te maken aan de contracten van 1998 en 2000 en door tegen dezelfde datum alle doorvoercontracten over te nemen die tot op heden gesloten zijn, alsook alle doorvoercontracten die door de CVA DISTRIGAS & C/ gesloten zullen worden alvorens een einde wordt gemaakt aan de contracten van 1998 en 2000. De door de NV FLUXYS over te nemen doorvoercontracten die door deze aanmaning worden beoogd zijn die welke naar de CVA DISTRIGAS & C/ werden overgedragen met toepassing van artikel 4.1. van de contracten van 1998 en 2000, alsook de contracten gesloten met toepassing van artikel 4.3. van het contract van 1998 en/of het contract van 2000 en die op heden nog niet vervallen zijn. Vanaf 1 januari 2007 mag de NV FLUXYS geen gasvervoerdiensten (doorvoer) meer in België verlenen die niet voortvloeien uit contracten die rechtstreeks tussen haar en een netgebruiker werden gesloten of die ze van de CVA DISTRIGAS & C/ zou hebben overgenomen.

De CREG herinnert u eraan dat ze, met toepassing van artikel 20/2 van de voornoemde gaswet, elke in België gevestigde natuurlijke of rechtspersoon kan verplichten de bepalingen van de gaswet na te leven, op straffe van een administratieve geldboete. In de veronderstelling dat u, bij het verstrijken van de voornoemde termijn die u werd toegekend, in gebreke zou blijven, zal de CREG u oproepen voor een hoorzitting, na afloop waarvan ze de mogelijkheid zal hebben u een administratieve geldboete op te leggen. Overeenkomstig artikel 20/2 van de gaswet mag deze geldboete, per kalenderdag, niet lager zijn dan 1.239,47 EUR (vijftigduizend frank) noch hoger zijn dan 99.157,41 EUR (vier miljoen frank) noch, in totaal, hoger zijn dan 1.983.148,20 EUR (tachtig miljoen frank) of 3 procent van de omzet die de betrokken persoon heeft gerealiseerd op de nationale aardgasmarkt tijdens het laatste afgesloten boekjaar, indien dit laatste bedrag hoger is.

De CREG maant de NV FLUXYS eveneens aan in het tariefvoorstel voor het jaar 2007 op te nemen dat ze bij de CREG tegen uiterlijk 30 september 2006 de volgende tarieven betreffende vervoerdiensten moet indienen die op 1 januari 2007 in werking moeten treden: IZT naar Hub, Hub naar IZT, en een

combinatie van deze twee diensten die het de shipper mogelijk maakt om de ene of de andere richting te kiezen, nl. ZPT-Hub, Hub-ZPT, en een combinatie van de twee laatstgenoemde diensten die het de shipper mogelijk maakt de ene of de andere richting te kiezen. Deze vervoerdiensten beantwoorden daadwerkelijk aan redelijke behoeften van de netgebruikers die een beroep doen op de gasbeurs APX-ZEE die aan de hub van Zeebrugge verbonden is. Overeenkomstig artikel 6, eerste en tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 4 april 2003 betreffende de gedragscode inzake toegang tot de vervoersnetten voor aardgas (hierna te noemen: gedragscode), moet de NV FLUXYS dus diensten voorstellen die aan deze behoeften van de markt beantwoorden. Deze vervoerdiensten zijn aanvullende diensten in de zin van het koninklijk besluit van 15 april 2002 betreffende de algemene tariefstructuur en de basisprincipes en procedures inzake de tarieven en de boekhouding van de aardgasvervoersondernemingen actief op het Belgisch grondgebied (hierna te noemen: tariefbesluit), en zijn dus aan regelgeving onderworpen, overeenkomstig artikel 9, § 1, van hetzelfde tariefbesluit.

De CREG beslist ook dat de NV FLUXYS haar binnen de 5 werkdagen volgend op de sluiting ervan een kopie moet bezorgen van elk contract of contractueel amendement dat met de CVA DISTRIGAS & C/ zou afgesloten worden of zijn en dat de bewoordingen zou wijzigen of een weerslag zou hebben op de uitvoering van contracten van 1998 en 2000 vooraleer hieraan een einde gesteld wordt.

Bovendien vraagt de CREG u rekening te houden met de vervoerdiensten van en naar de hub van Zeebrugge, waarvan hierboven sprake is, in het voorstel betreffende de aangepaste belangrijkste voorwaarden inzake de toegang tot het vervoersnet van de NV FLUXYS voor haar activiteit van overbrenging in België, welk voorstel de NV FLUXYS ter goedkeuring aan de CREG moet voorleggen tegen uiterlijk 1 oktober 2006, met toepassing van artikel 11, laatste lid, van de gedragscode, op basis van de brief JPP/095/06-KCI. Deze diensten moeten eveneens worden omschreven in het volgende voorstel van indicatief vervoersprogramma, met toepassing van artikel 9, § 2, van de gedragscode.

De CREG wenst de NV FLUXYS erop te wijzen dat vanaf 1 januari 2007 alle contracten die tot de hub van Zeebrugge toegang geven, met inbegrip van die welke de CVA DISTRIGAS & C/ zou hebben gesloten en die de NV FLUXYS zou aanvaard hebben over te nemen, conform moeten zijn met het regelgevend kader inzake overbrenging, op straffe van sancties.

Zo zijn de overeenstemmende tarieven die welke door de CREG goedgekeurd of, in voorkomend geval, opgelegd zijn, en stemmen alle voorwaarden inzake de toegang tot deze diensten overeen met de belangrijkste voorwaarden en met het indicatief vervoersprogramma goedgekeurd door de CREG. Om alle misverstand te voorkomen, wijzen we erop dat deze overeenstemming met het regelgevende kader inzake overbrenging ook zal vereist zijn voor de doorvoercontracten waarmee de shippers veeleer aan de hub dan aan de IZT hun gas kunnen leveren of laten herleveren. Dit heeft betrekking op de huidige praktijk, waarbij aan sommige "historische" shippers het recht is toegekend om hun aardgas aan de hub in plaats van aan de IZT-terminal te leveren of te laten herleveren, zonder dat in dit recht expliciet is voorzien in hun doorvoerscontract dat vóór de totstandkoming van de hub in Zeebrugge gesloten is.

Verder wil de CREG u ervan in kennis stellen dat ze een gelijkaardige aanmaningsbrief naar de CVA DISTRIGAS & C/ heeft verstuurd, en dat ze haar verzocht heeft om, van bij de ontvangst van deze brief, geen doorvoer- of vervoercontracten meer af te sluiten die vervallen na 31 december 2006.

Wij verzoeken u de CREG regelmatig op de hoogte te houden van de maatregelen die u overweegt te nemen om aan de hierboven gestelde eisen te voldoen, met inbegrip van (maar niet uitsluitend) de eventuele financiële constructie waarin zou kunnen worden voorzien, in zoverre deze financiële constructie een weerslag zou hebben op de toekomstige tariefvoorstellen van de NV FLUXYS. De CREG wenst inzonderheid ingelicht te worden over de basis waarop de aan de NV FLUXYS over te dragen contracten te gelde gemaakt zijn, ingevolge het voorakkoord dat onlangs tot stand is gekomen tussen de referentie-aandeelhouders van de NV FLUXYS en de CVA DISTRIGAS & C/, waarvan we kennis hebben genomen via de pers op maandag 11 september 2006. Het spreekt vanzelf dat de toekomstige capaciteit die op het Belgisch net beschikbaar zal zijn ten gevolge van de investeringen van de NV FLUXYS in het kader van het *open season*-proces dat thans loopt, in het raam van deze overgang niet te gelde kan worden gemaakt.

Dit schrijven geldt onverminderd elke maatregel die door de CREG zou kunnen genomen worden in verband met de doorvoercontracten gesloten door of overgedragen aan de CVA DISTRIGAS & C/ krachtens de contracten van 1998 en 2000. De CREG zal zich de komende weken onder andere bezighouden met de vraag welk wettelijk en reglementair kader van toepassing moet zijn op de contracten die rechtstreeks door de CVA DISTRIGAS & C/ werden gesloten met de netgebruikers, evenals met de vraag aangaande de geldigheid van de contracten die door de CVA DISTRIGAS & C/ werden gesloten toen ze reeds onwettig als VNB handelde, alsook aangaande de geldigheid van sommige contractclausules, meer bepaald die met betrekking tot de verlenging van de langlopende contracten. De besluiten van deze analyse zullen waarschijnlijk een weerslag hebben op de valorisatie van de overdracht van de doorvoeractiviteiten van de CVA DISTRIGAS & C/ naar de NV FLUXYS, waarover de pers vandaag bericht.

Wij hopen dat u de CREG niet zal verplichten haar toevlucht te nemen tot de voornoemde sancties.";

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de Raad van State niet bevoegd is; dat ze betoogt dat de bestreden handeling louter een aanmaning vormt om de artikelen 8 tot 8/5 van de voormelde wet van 12 april 1965 na te leven, in de zin van artikel 20/2 ervan, door verschillende maatregelen te treffen, dat in de beslissing van 14 september 2006 staat dat als de verzoekende partij nalaat dit te doen, ze voor een hoorzitting zal worden opgeroepen na afloop waarvan haar een boete zal kunnen worden opgelegd, dat deze aanmaning de situatie van de verzoekende partij niet wijzigt en dat er geen enkel beroep tegen kan worden ingesteld, dat gesteld dat een beroep had kunnen worden ingesteld, dit zou hebben moeten geschieden voor het hof van beroep, dat de bestreden handeling aan de verzoekende partij geen boete oplegt, en dat de Raad van State aldus heeft besloten in zijn arrest nr. 168.474 van 5 maart 2007, uitgesproken op een door de CVA DISTRIGAS & C/ en door de N.V. DISTRIGAS ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een soortgelijke brief als de bestreden handeling, gericht aan de CVA DISTRIGAS & C/;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord aanvoert dat de bestreden handeling voorgesteld wordt als een "beslissing van het directiecomité over de rol van de CVA DISTRIGAS & C/ in verband met de aardgasdoorvoer in België en de toegang tot de hub van Zeebrugge", dat de bestreden handeling elf beslissingen en maatregelen omvat die ten aanzien van de verzoekende partij genomen zijn en die haar nadeel berokkenen, dat sommige maatregelen zich weliswaar ertoe beperken haar aan te manen, maar dat dit wel beslissingen zijn die haar onmiddellijk nadeel berokkenen in zoverre de verwerende partij "ondertussen beslist dat de CVA DISTRIGAS & C/ geen doorvoer- of vervoercontracten meer mag afsluiten die na 31 december 2006 vervallen" en dat "vanaf 1 januari 2007 (...) de NV FLUXYS geen gasvervoerdiensten (doorvoer) meer in België (mag) verlenen die niet voortvloeien uit contracten die rechtstreeks tussen haar en een netgebruiker werden gesloten of die ze vóór 31 december 2006 van de CVA DISTRIGAS & C/ zou hebben overgenomen", dat het persbericht van 14 september 2006 de titel "de CREG maant de NV FLUXYS aan om toegangsdiensten tot de hub van Zeebrugge aan te bieden" draagt, dat het dus niet gaat om beslissingen of boeten als bedoeld in artikel 15/20 van de wet van 12 april 1965 en dat de Raad van State dus wel bevoegd is om van het beroep kennis te nemen; dat ze in haar laatste memorie voorts stelt dat aangezien de bestreden beslissing een "gemengd" karakter heeft en, voor sommige rubrieken ervan, valt onder de bevoegdheid van het hof van beroep, maar voor andere onder de restbevoegdheid van de Raad van State, het gemeenrecht moet worden toegepast waarbij aan de Raad van State de bevoegdheid wordt verleend om van het beroep kennis te nemen vermits het hier onbetwistbaar gaat om een handeling van een bestuursoverheid;

Overwegende dat de tussenkommende partij stelt dat de Raad van State bevoegd is om van het beroep kennis te nemen, dat de bestreden handeling uitgevaardigd is op basis van artikel 20/2 van de wet van 12 april 1965, dat het gaat om een dwingende en definitieve beslissing, ook al legt ze geen administratieve geldboete op, in zoverre ze de verplichting oplegt om binnen een bepaalde termijn specifieke bepalingen van de wet en de uitvoeringsbesluiten ervan na te leven, dat het dus niet gaat om een beslissing bedoeld in artikel 15/20 van deze wet, dat de bevoegdheid van de Raad van State dus door geen enkele wetsbepaling uitgesloten is, dat in de rechtsleer aangenomen wordt dat de Raad van State bevoegd blijft om de beslissingen van de CREG, gebaseerd op het voormelde artikel 20/2, die geen administratieve boete opleggen, te vernietigen; dat ze betoogt dat het niet om een voorbereidende handeling gaat, dat de bestreden handeling de rechtspositie van de verzoekende partij en de tussenkommende partij wijzigt, inzonderheid in zoverre ze de

verzoekende partij verbiedt bepaalde gasdoorvoerdiensten te verrichten, dat de bestreden handeling dus aan de verzoekende partij en de tussenkomende partij verplichtingen oplegt om een en ander te doen of niet te doen, dat de verwerende partij de bestreden handeling als "beslissing" heeft bestempeld, dat kan worden geconcludeerd dat het gaat om een handeling die, gewoon doordat de bestreden handeling verplichtingen oplegt, kan worden bestreden, niettegenstaande de onmogelijkheid om onmiddellijk een sanctie op te leggen, dat precies omdat bij het niet naleven ervan als sanctie een geldboete kan worden opgelegd, moet worden aangenomen dat de bestreden handeling verplichtingen oplegt en een handeling vormt die kan worden bestreden, dat in de Nederlandse tekst van artikel 20/2 van de wet de term "verplichten" wordt gebruikt, dat de tussenkomende partij, omdat ze zelf van oordeel was dat de bestreden handeling een beslissing was, voor de bekendmaking ervan heeft gezorgd overeenkomstig artikel 15/24 van de wet, waarin sprake is van de definitieve beslissingen van de CREG, dat de Raad van State bevoegd is om van het beroep kennis te nemen, dat bij gebrek aan een beslissing die een boete oplegt, aan het hof van beroep geen zodanig beroep kon worden voorgelegd, dat niet kan worden betoogd dat de bedoeling van de wetgever bij de aanneming van de wet van 20 juli 2006 erin bestond de adressaten van beslissingen, die genomen zijn op basis van artikel 20/2 van de wet, maar geen boete opleggen, te verhinderen om deze voor een andere rechtbank dan het hof van beroep te betwisten, en dat de verklaringen vervat in de memorie van toelichting van een wet niet kunnen primeren op de tekst van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de voornoemde wet van 27 juli 2005 voorzien heeft in de mogelijkheid om een bijzonder beroep in te stellen, bij het hof van beroep te Brussel of bij de Raad voor de Mededinging, tegen een aantal beslissingen van de CREG; dat deze opdracht van bevoegdheid aan het hof van beroep te Brussel, volgens de bedoeling van de regering, tot doel had het euvel te verhelpen dat de gewone rechtsmiddelen - met inbegrip van het beroep bij de Raad van State - geen "effectief beroep" vormden, terwijl de Raad voor de Mededinging aangewezen is om de conflicten te beslechten die verband houden met een aantal beslissingen betreffende economische mededinging; dat zonder dat behoeft te worden onderzocht of de wetgever de Raad van State niet alle bevoegdheid heeft ontnomen om zich uit te spreken over de beroepen ingesteld tegen de beslissingen van de CREG, er moet worden van uitgegaan dat hij de bevoegdheid van de Raad van State heeft uitgesloten om kennis te nemen van de beroepen tegen de beslissingen opgesomd in artikel 15/20 van de wet van 12 april 1965; dat overeenkomstig artikel 15/20, § 1, 7/, van deze wet, in zijn oorspronkelijke versie, het hof van beroep te Brussel bevoegd was om

kennis te nemen van de "beslissingen genomen met toepassing van artikel 20/2 betreffende de administratieve geldboeten"; dat weliswaar de lezing van de laatste versie van artikel 15/20, § 1, 7/, van de wet van 12 april 1965, die voortvloeit uit de wijziging aangebracht door artikel 126 van de wet van 20 juli 2006, de indruk kan wekken dat de wetgever de bevoegdheid van het hof van beroep heeft beperkt tot de loutere eindbeslissing om een administratieve geldboete op te leggen; dat evenwel uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 20 juli 2006 blijkt dat de wetgever niet de bedoeling had afbreuk te doen aan de bevoegdheid van het hof van beroep te Brussel inzake beslissingen genomen met toepassing van artikel 20/2 van de wet van 12 april 1965, maar uitsluitend tot doel had ervoor te zorgen dat bij het hof van beroep geen beroepen werden ingesteld tegen beslissingen genomen vóór het opleggen van de administratieve geldboete; dat het dus verkeerd is te stellen dat deze wetswijziging de Raad van State bevoegd heeft gemaakt om kennis te nemen van de beroepen ingesteld tegen zodanige beslissingen; dat de Raad van State dus niet bevoegd is om zich over het beroep uit te spreken,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het door de commanditaire vennootschap op aandelen DISTRIGAS & C/ ingediende verzoek tot tussenkomst wordt ingewilligd.

### **Artikel 2.**

Het beroep wordt verworpen.

### **Artikel 3.**

De kosten, bepaald op 300 euro, komen ten laste van de verzoekende partij ten belope van 175 euro en van de tussenkomende partij ten belope van 125 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op drieëntwintig juni tweeduizend negen door:

|                  |                                          |
|------------------|------------------------------------------|
| de HH. ANDERSEN, | eerste voorzitter van de Raad van State, |
| LEWALLE,         | staatsraad,                              |
| NIHOUL,          | staatsraad,                              |
| Mevr. SCHMITZ,   | griffier.                                |

**De Griffier**

**De Eerste Voorzitter**

**V. SCHMITZ**

**R. ANDERSEN**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.